

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom K. 10, B., zastúpený advokátkou JUDr. E. B., AK so sídlom Š. 7, B. proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Župné námestie č. 5-6, Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. 3417/2005-OPPK/Ho zo dňa 25. novembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 39/2006-28 zo dňa 25. novembra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 39/2006-28 zo dňa 25. novembra 2008, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3417/2005-OPPK/Ho zo dňa 25. novembra 2005, ktorým žalovaný

podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, č.k.: 2/soc./22701-2/EPA zo dňa 5. novembra 2004, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi sa nepriznal peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky motorového vozidla.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave z 5. novembra 2004, ktoré bolo vydané na základe posudku č. 022701/2004/AB zo 4. novembra 2004, podaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a podľa ktorého bola u žalobcu zistená miera funkčnej poruchy vo výške 60% a že sa považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom kompenzácia v oblasti mobility sa mu nenavrhol, z dôvodu, že zníženie pohybovej schopnosti samostatne sa premiestňovať nebolo preukázané, keďže pohybová schopnosť žalobcu nebola narušená a že mobilita navrhovateľa je riešená preukazom občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a nie je odkázaný na individuálnu prepravu. Žalovaný novým posudkom č. 3055/2005-OPČ zistil mieru funkčnej poruchy vo výške 70%, pričom kompenzácia v oblasti mobility nebola žalobcovi opäť navrhnutá z dôvodu, že je žalobca schopný samostatnej chôdze bez použitia pomôcky, pomocou inej osoby je schopný nastúpiť a vystúpiť do nich, je schopný zísť k zastávke prostriedkov verejnej hromadnej dopravy, prepravovať sa v sede a zvládnuť situáciu v nich. Krajský súd sa plne s posudkom č. 3055/2005-OPČ stotožnil a považoval ho za zákonný a správny a uviedol, že ide o fakultatívnu dávku, na ktorú nie je právny nárok. Krajský súd preto žalobu voči preskúmanému rozhodnutiu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že krajský súd pochybil, keď žalobu zamietol, keď sa stotožnil so stanoviskom žalovaného a dospel k nesprávnemu právnemu záveru, pretože už samotné hodnotenie ťažkého zdravotného postihnutia vo výške 70% je dôvodom na priznanie

požadovaného príspevku. Žalobca nie je schopný v dôsledku svojho zdravotného postihnutia vystupovať a nastupovať do prostriedkov hromadnej dopravy a udržať sa v prostriedku verejnej dopravy ako zdravý občan, alebo zvládnuť inú situáciu. Žalobca na základe úrazu má tak zmenenú kvalitu života, že bez dominantnej ruky a pre prítomnosť fantómovej bolesti mal mať priznanú požadovanú kompenzáciu. Žalobca navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že sa zrušuje rozhodnutie žalovaného z 25. novembra 2005.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to z dôvodu, že odvolanie je účelové a nepresné, nakoľko pohybová schopnosť dolných končatín nie je u žalobcu narušená a preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu, pričom žalobca sa vyhol ponúkanej kompenzácii, poskytnúť mu preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, čím je mobilita žalobcu dostatočne kompenzovaná, nakoľko tento mu poskytuje pomoc pri nastupovaní, vystupovaní a preprave v prostriedkoch verejnej hromadnej dopravy, a preto nebol žalobca odkázaný na kompenzáciu – individuálna preprava osobným motorovým vozidlom podľa § 64 ods. 6 a v spojení s § 17 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci. Pokiaľ ide o jeho námietky týkajúce sa problémov s rovnováhou, stabilitou a následným vykrivením chrbtice, tieto neboli zistené v podkladoch pre vydanie rozhodnutia a v rozpore s predloženou zdravotnou dokumentáciou a poukázal aj na zamietnutie žaloby žalobcu vo veci kompenzácie – príspevku na kúpu osobného motorového vozidla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva

alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým žalobcovi nebol priznaný peňažný príspevok na prevádzku motorového vozidla podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 195/1998 Z.z., občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je podľa posudku vydaného podľa § 57 ods. 1 a 2 odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené náklady so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu vychádzal z posudku vydaného oddelením posudkových činností 4. novembra 2004, ktorým bola miera funkčnej poruchy žalobcu stanovená vo výške 50% podľa prílohy č. 4, časť XII. B1, bod 4 zákona o sociálnej pomoci s tým, že žalobca sa považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím. V rámci tohto posudku bolo konštatované, že žalobca v oblasti mobility nemá zníženú pohybovú schopnosť samostatne sa premiestňovať a z tohto dôvodu sa mu kompenzácia v tejto posudzovanej oblasti nenavrhol. Mobilita žalobcu - ktorý nie je odkázaný na individuálnu prepravu, keďže pohybová schopnosť jeho dolných končatín nie je narušená, a preto peňažný príspevok na zvýšené výdavky so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla mu navrhnutý nebol – je podľa uvedeného posudku dostatočne riešená preukazom občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, ktorý mu pomáha pri nástupe a výstupe z prostriedkov verejnej hromadnej dopravy. Z dôvodu, že v posudku došlo k chybe v písaní, prvostupňový správny orgán listom z 21. júna 2005 oznámil žalobcovi, že v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom

konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) správna výška miery jeho funkčnej poruchy je 60%. Odvolací správny orgán za účelom objektívneho posúdenia veci 18. novembra 2005 vydal posudok o miere funkčnej poruchy žalobcu, v ktorom konštatoval, že žalobca je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 70% (podľa prílohy č. 4 k zák.č. 195/1998 Z.z. - XII.B.B.1.3.) s tým, že v oblasti mobility mu požadovaná forma kompenzácie nebola navrhnutá, pretože je schopný samostatnej chôdze bez použitia pomôcky. Podľa tohto posudku žalobca, ktorý pomocou inej osoby je schopný zísť k zastávke prostriedkov verejnej hromadnej dopravy osôb, nastúpiť do nich a vystúpiť z nich, prepravovať sa v sede a zvládnuť v nich situáciu, nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Nakoľko žalovaný správny orgán pri rozhodovaní vychádzal zo záverov posudku, ktorý bol vypracovaný pre účely odvolacieho konania, podľa názoru odvolacieho súdu neexistujú okolnosti vyvolávajúce pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Vzhľadom na uvedené námietky žalobcu ohľadne toho, že mu kompenzácia patrí už z titulu 70% miery funkčnej poruchy a prítomnosti fantómového syndrómu, ktorý žiadnym dôkazom nebol preukázaný, sú tieto jeho námietky neopodstatnené.

V nadväznosti na posudok vypracovaný v odvolacom konaní žalovaný správny orgán vydal preskúmané rozhodnutie, ktorým žiadosti žalobcu z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených v § 64 ods. 1 zák. č. 195/1998 Z.z. nevyhovelo. K zhodnému záveru dospel aj krajský súd, ktorý žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď mal za preukázané, že z ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu nevyplývajú v oblasti jeho mobility sociálne dôsledky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali jeho odkázanosť na individuálnu prepravu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, ktorý náležitým spôsobom aj odôvodnil. Námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmanej veci. V odvolacom konaní neboli zistené a ani z odvolania žalobcu nevyplývali také skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu

Aj odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že právny nárok na žalobcom požadovanú dávku neexistuje, nakoľko ide o dávku fakultatívneho charakteru. Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že ak správny orgán po oboznámení sa so zadováženými podkladmi dospel k záveru, že žalobcovi príspevok na zvýšené výdavky so zabezpečením prevádzky motorového vozidla neposkytne, nemožno v jeho postupe a rozhodnutí sledovať nezákonnosť, lebo postupoval a rozhodol tak, ako mu to zákon umožňuje.

Keďže v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo) súd preskúmava len zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu, pričom v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. neposudzuje jeho účelnosť a vhodnosť, potom rozsudok krajského súdu treba považovať za vecne správny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a žalovaný si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková